

Προσφυγή της 27ης Οκτωβρίου 2015 — Ertico — Its Europe κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-604/15)

(2015/C 414/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: European Road Transport Telematics Implementation Coordination Organisation — Intelligent Transport Systems και Services Europe (Ertico — Its Europe) (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: M. Wellinger και K. T'Syen, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της επιτροπής επικυρώσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 18ης Αυγούστου 2015, με την οποία διαπιστώθηκε ότι η προσφεύγουσα δεν πληροί τις προϋποθέσεις προκειμένου να αναγνωρισθεί ως πολύ μικρή, μικρή ή μεσαία επιχείρηση κατά την έννοια της συστάσεως 2003/361/ΕΚ της Επιτροπής, της 6ης Μαΐου 2003, σχετικά με τον ορισμό των πολύ μικρών, των μικρών και των μεσαίων επιχειρήσεων (ΕΕ 2003, L 124, σ. 36) και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει οκτώ λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στο άρθρο 22, παράγραφος 1, τρίτη περίοδος, του κανονισμού 58/2003⁽¹⁾, διότι η επιτροπή επικυρώσεως εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση περισσότερο από δύο μήνες μετά την ημερομηνία υποβολής της προσφυγής ενώπιον της ως άνω επιτροπής.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση (i) αντιβαίνει στο άρθρο 22, παράγραφος 1, του κανονισμού 58/2003· (ii) προσβάλλει τα δικαιώματα άμυνας της και (iii) παραβιάζει την αρχή της χρηστής διοικήσεως, διότι η επιτροπή επικυρώσεως δεν έδωσε τη δυνατότητα στην προσφεύγουσα να εκθέσει την επιχειρηματολογία της πριν από την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει τις αρχές (i) της ασφάλειας του δικαίου, (ii) της χρηστής διοικήσεως, (iii) της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης της προσφεύγουσας και (iv) του δεδικασμένου, καθόσον η επιτροπή επικυρώσεως, μολονότι δέχθηκε ότι τα επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα στις 7 Φεβρουαρίου 2014 ήταν βάσιμα, εντούτοις, προέβη σε αντικατάσταση της αρχικής της αιτιολογίας με μια εξ ολοκλήρου νέα αιτιολογία χωρίς να έχει ανακύψει οποιοδήποτε νέο και ουσιώδες πραγματικό περιστατικό.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά παράβαση της συστάσεως της Επιτροπής 2003/361/ΕΚ (στο εξής: σύσταση ΜΜΕ), στο μέτρο που η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν πληροί τις προϋποθέσεις προκειμένου να θεωρηθεί ότι αποτελεί επιχείρηση στηρίζεται σε κριτήρια τα οποία δεν προβλέπονται στη σύσταση ΜΜΕ αλλά, αντιθέτως, στο τμήμα 1.1.3.1, παράγραφος 6, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2012/838/ΕΕ της Επιτροπής⁽²⁾.
5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι το συμπέρασμα στο οποίο καταλήγει η προσβαλλόμενη απόφαση, ότι δηλαδή η προσφεύγουσα δεν πληροί τις προϋποθέσεις ώστε να θεωρηθεί ότι αποτελεί ΜΜΕ, παραβλέπει και αγνοεί το σαφές και μη επιδεχόμενο αμφισβήτησεως γράμμα της συστάσεως ΜΜΕ και στηρίζεται σε αυθαίρετη και αμιγώς υποκειμενική ερμηνεία της ως άνω συστάσεως.

6. Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εσφαλμένως διαπιστώνει ότι η προσφεύγουσα δεν πληροί τις προϋποθέσεις προκειμένου να θεωρηθεί ότι αποτελεί ΜΜΕ κατά την έννοια της συστάσεως ΜΜΕ: η προσφεύγουσα αποτελεί «επιχείρηση» και είναι «ανεξάρτητη» κατά την έννοια του παραρτήματος της συστάσεως ΜΜΕ.
7. Με τον έβδομο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει την αρχή της ευνοϊκότερης μεταχειρίσεως που απορρέει από την απόφαση 2012/838/ΕΕ της Επιτροπής καθώς και από την αντίστοιχη πρόβλεψη του προγράμματος Ορίζοντας 2020.
8. Με τον όγδοο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα επικαλείται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ενέχει αντιφατική και ανεπαρκή αιτιολογία, στον βαθμό που η επιτροπή επικυρώσεως παρέβη την υποχρέωσή της να αιτιολογήσει δεόντως την απόφασή της.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 58/2003 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 2002, περί θεσπίσεως του καταστατικού των εκτελεστικών οργανισμών που είναι επιφορτισμένοι με ορισμένα καθήκοντα σχετικά με τη διαχείριση κοινοτικών προγραμμάτων (ΕΕ 2003, L 11, σ. 1).

(²) Απόφαση της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2012, σχετικά με την έγκριση των κανόνων για τη διασφάλιση της συνέπειας της διαδικασίας επαλήθευσης της υπόστασης, του νομικού καθεστώτος, καθώς και της επιχειρησιακής και χρηματοοικονομικής ικανότητας των συμμετεχόντων στις έμμεσες δράσεις που στηρίζονται μέσω επιχορήγησης δυνάμει του έβδομου προγράμματος-πλαisiού δραστηριοτήτων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και δυνάμει του έβδομου προγράμματος-πλαisiού δραστηριοτήτων πυρηνικής έρευνας και κατάρτισης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας (ΕΕ 2012, L 359, σ. 45).